

נכדו הרב צבי יוסף לרנר

דברי זיכרון לע"נ סבינו הרה"ח ר' משה בן ר' עלי זצ"ל

בבואי לכתוב דברי זיכרון בגליון הנכבד "בשבילי דשא" שע"י חברת לומדי תורה דחסידי מודז'יץ כמובן שהנקודה המרכזית צריכה להיות התקשרות סבי זצ"ל לרבותה"ק זי"ע ולהבחיל"ח רבינו שליט"א, ואכן אצל סבי ההגדרה מודז'יצער חסיד היוותה את כל מהותו וישותו, כבר מינקותו בבית אביו ז"ל זכה להסתופף אצל רבינו ה'אמרי שאול. אביו הסבא הרה"ח ר' עלי ז"ל היה ממיסדי ומקימי מוסדות מודז'יץ בארה"ק במסירות רבה מאוד, ובטל בכל מאודו לרבוה"ק, וכידוע רבינו האמרי אש התארח בביתם במשך כשנה בתחילת תקופת שהותו בארה"ק.

חלק בלתי נפרד מחיינו היה השטיבל המודז'יצאי בבני ברק ברח' רבי עקיבא 68, שם קבלנו וספגנו אנו הנכדים בימי ילדותנו מההוואי המודז'יצאי, תפילת ברכת החודש שסבא היה תמיד מכובד בו נחרט אצל כולנו, איך שהיה מברך את החודש בנוסח של רביה"ק האמרי שאול באופן מרגש ונפלא במיוחד, וכן בימים הנוראים שבזמן ההוא פעל השטיבל גם בימים הנוראים סבא היה ניגש לעמוד, ואני זוכר אותו מכין את הנוסח בביתו קודם הימים הנוראים, הכל היה בנוסח המקורי והמדויק של רבוה"ק, ביחד עם קולו הנעים והרגש הנפלא שהכניס בתפילות.

מי ששם לב ראה שלסבא זצ"ל היה סוג וסגנון מסוים של ניגונים שאותם בעיקר שר, גם בטישים כשהרבי כיבדו בניגון, אלו היו ניגונים בסגנון של רגש מן הסוג היותר קליל וניגוני שמחה גם שיש בהם רגש [וואלסים חמול וכדו'] וגם הניגונים הארוכים לא היו מהסוג הכבד יותר, בראיית עיניי זה שיקף את אישיותו של אצילות ושמחה תמידית ופשטות מיוחדת בלי רצון להראות ידיעות מיוחדות [גם בתחום הניגונים] וכן בכל דרכיו הסתיר הרבה וגילה קמעה מאישיותו,

רבינו הנחלת דן זי"ע חיבבו ביותר והיה ביניהם קירבה מיוחדת, זכרונות שנחרטו אצלי הם ההקבלת פני רבו ברגל, שסבי היה מגיע יחד עם בניו ונכדיו לרבינו הנחלת דן, ואז בד"כ הביקור לקח זמן ממושך, שהוא דבר שלא היה שכיח אצל רבינו הנחלת דן, ורבינו זי"ע היה מעלה עם סבא זכרונות מימים עברו ותמיד דיברו ד"ת רבים, וגם סבי היה אומר את חידושי, והמעמד היה מרגש ומיוחד. התבטלותו לרבוה"ק היתה מוחלטת כידוע סבא זצ"ל הכתיר את יבדלחט"א רבינו עטרת ראשינו שליט"א, ואביו הרה"ח ר' עלי זצ"ל הכתיר את רבותינו האמרי אש והנחלת דן, אבל אצל סבא זה אף פעם לא היה נושא לשיחה, בטישים תמיד הקפיד לשבת מול הרבי בהתבטלות גמורה אף פעם לא השעין את ידיו על השולחן [רק כפות הידים] ואמר כמה פעמים שכן צריך לשבת ביראת כבוד בפני הרבי.

שמחתו התמידית ועבודת הנגינה שינק מהחסידות אפפה את כל אישיותו, בחתונות נכדיו הלחין ניגון, [בהסתכלות שלי] הרגיש שתפקידו כמודז'יצער חסיד הוא גם לחבר ניגונים ולהעביר את תורת הנגינה בשמחה ובהודאה לבנים והנכדים, תמיד בביתו ובפיו התנגנו ניגוני מודז'יץ וגם בתקופתו האחרונה שהיה קצת בעירפול ניגוני מודז'יץ עוררוהו והחיו את רוחו ממש.

וכמאמר חז"ל 'לא עם הארץ חסיד', סבא זצ"ל היה כל כולו וכל נפשו קשור ודבוק בתוה"ק, סיים את הש"ס פעמים רבות בבלי וירושלמי וכן בכל אירוע למשל יום הולדת היה פשוט שסבא מכבד את המעמד בסיום מסכת, וכן בכל הנכדים סבא החדיר שזה משוש חייו, ואם רוצים לשמחו בסעודת שבת או במסיבות חנוכה וכדו' חייבים לבוא עם ד"ת כל הנכדים מקטן ועד גדול, זכורני כשהייתי מתקשר בערש"ק מהישיבה לומר גוט שבעס היה משתוקק לשמוע "אשטיקל תורה" מהחומר הנלמד בישיבה, סבא ז"ל בכל זמן פנוי ניצל לתורה.

סבא סיפר לי איך בתור בחור היה לומד לפנות בוקר מהשעה 2:00 בלילה, כידוע הוא קיבל היתר הוראה כבחור בישיבה, כך החדיר סבא לכל הנכדים הערכה עמוקה ללימוד התורה הקדושה ואת הדביקות ברבוה"ק ובמסירות לבנין חסידות מודז'יץ בארה"ק, וכן שמח תמיד לראות שבניו אבי

מורי שליט"א ודודי הרב עזריאל יעקב שליט"א מסורים בכל מאודם לבנין חצר החסידות, כך שגם בזמן האחרון שהיה לו מאוד קשה לתפקד, והיה צריך את עזרת בניו, לא הסכים שיבואו אליו על חשבון תפקידם אצל אדמו"ר שליט"א כגון בשבתות ובימים הנוראים.

דרך ארץ קדמה לתורה מידותיו ואצילותו המיוחדת היתה מפורסמת ביותר, מעולם לא שמעתי אותו אומר מילה שיכולה לפגוע במישהו, כבר בימי לימודיו בישיבת פונוביז' התחבב מאוד מאוד על נשיא הישיבה הרב מפונוביז' זצ"ל, וסיפר לי סבא שחדרו בישיבה היה החדר הכי מסודר ויפה [שכמובן הוא סמל לאישיותו האצילית והמכובדת] וכאשר הרב מפונוביז' הביא תורמים לישיבה ורצה להראות להם את הפנימיה, החדר שהראה היה החדר של סבא, גם בתקופות שתפקודו היה קשה שמר על אצילות נפשו. מדותיו הטובות ורצונו להיטיב היו ללא גבול הקים קרנות צדקה שחילקו כספים בחגים, וכן יחד עם סבתא תחי' ניהלו קרן שתמכה במוסדות רבים, בשנים המאוחרות יותר בעת שהממשלה קיצצה בקצבאות דמי לידה הקים קרן "ירבו שמחות בישראל" לעזור למשפחות בעת שמחה, ותמיד בלי לדבר ובלי לספר, תרם וגייס כספים רבים מאוד למען מטרות צדקה אלו, ועוד רבות רבות פעולותיו הטובות, שממנו שאבנו מקור מים חיים וסמל ודוגמא לכל יוצאי חלציו. יהי זכרו ברוך, ומי יתן ודמותו המאירה תשמש לנו מופת ודרך חיים ויהא זה לעילוי נשמתו הטהורה. אמן ת.נ.צ.ב.ה.